POEMES EN ONDES HERTZIANES

POEMES

EN ONDES HERTZIANES

J. SALVAT-PAPASSEIT

JUSTIFICACIÓ DEL TIRATGE

N.º 182

Dedicat al dilecte amic i
exquisit artista En Josep Ràfols
homenatge

J. Salvat-Papasseit

POEMES
EN
ONDES
HERTZIANES
MERCU
J. TORRES GARCIA
1919.

«L'Art comence où finit l'imitation.»

PIERRE ALBERT-BIROT

Pintura retrat de J. SALVAT-PAPASSEIT

PER BARRADAS

Lletra d'Italia

Amic Millàs-Raurell:

Prampolini ha fet trossos la munífica vesta de Beatriu (de Giovanni-Duprè). Siena s'és conmoguda. A Florencia – per vía sense fils – la dissort hi és vinguda aiximateix: als plecs dal monument a Ferrari Corbelli són dasapareguts. Las pubilles, tot nuas, e'han poaat a cantar com diablesas una cançó infernal. Suara he arribat jo.

A ''Valori Plastici'', as diu: Giovenni Papini ha enviat par correu a Marx Bekman, un xop cervesa Pilsan. (Il mio futurismo). – Ara no ho fassiu corrar, que als de ''Noi'' no s'ho poden acabar.

Aquí a Roma es murmura que per a compendre En Foix de Sarrià hom deu llegir a Sófoclea primer. La Laiata ha plorat, car haurà de tornar a començar pal Narro... parquè no el sap llagir.

Dídac Ruiz, a Modena (ens ho ha fet a saber Antonino Foschini), ha escrit que la blasfèmia es la rosa de foc da la virtut. Per aquest expedient Prampolini ha sortit da la presó.

—M. Giobbe ha esgrafiat una testa da Ruiz.—Giuseppe Ravegnani ha manat a Strawinsky que en fes la partitura: ha comprat als pentàgrames a Garald da Tyrwitt. Tot això no astà ba, ja ho saps, parò jo en anterar-me'n he enviat un telegrama a En V. Solé de Sojo. Que en tregui ell l'antrellat.

—En Carrá i En Soffici s'han canviat una tela. Es la darrera nova que he sabut.

J. Salvat-Papasseit

BODEGOM

a Xavier Nogués

Damunt la taula
l'Arthur Gordon Pym
obert

Poe al sostre
m'esguarda
Só tremolós de veure'l

El gresol penjat
n'és l'agonia

Ara tancaré el llibre

El vas és tombat

A terra
xipolls
Whysky house of lords

Ara Poe ha caigut borratxo

COLUMNA VERTEBRAL : SAGETA DE FOC

al meu germà

LLUITA — BELLES GESTES I ACCIONS Eterna espiral vers l'Infinit.

VICTÒRIA

VOLUNTAT — UN DESIG BOIG DE CORRER; i córrer sempre als cims, així com fuig la cérvola.

JOVENTUT

Un jaç arran de la carretera
per als vells i els qui cauen.
— NO HI VOLGUEU SABER RES
Si acàs, que ells mateixos s'aixequin.

Hi ha un HOME a la presó,
dels qui avançaven:
JUNTEU-VOS,
treieu-li l'embarràs que li oprimeix les mans.

Ni al fanàtic absurd.
Deixeu-los barallar
Que es destorbin a ells sols.

SOFISMES

Experiència,
moral,
sistemes de govern,
sistemes filosòfics,
religions.

Sofismes els sofismes per als qui només veuen amb els ulls del cervell.

Més... si cal governar i dirigir,
agafeu una tralla. ·
Us estimaran més i àdhuc obeira.
— NO VOLGUEU GOVERNAR.

Amunt! Amunt! Encara més .
A on anem? No és bo preocupar-se'n

Suara ha sortit del niu un oronell
— AIXÒ JA ÉS UN CAMÍ.

SEMPRE AMUNT!!

SAGETA DE FOC

PASSEIG

a Joaquim Torres-Garcia

La boira
fredament
acaba d'engolir la llarga via

Els llums són guaites

En acabar de ploure
quan els arbres somiquen
o que és dolç escoltar el silenci

El silenci és la boira

Jo somric

I mil llums em somriuen

Són mil llums
no pas homes

Com és càl·lid el somriure dels llums

I les espurnes blanques
del trolley dels trams
dansen com les estrelles

M'HE TOPAT AMB UN HOME QUE PASSAVA

J. Torres GARCIA
1919

DRAMA EN EL PORT

a Lluís Escobet

GLOP D'OCEÀ
EN LA NIT
(HABILLAT AMB LA CLAROR DELS HOMES

ARC-VOLTAIC)

ALS MEUS PEUS
LLUMS BLANQUES
VERDES
ROGES

EL MASCLE TRANSATLÀNTIC

LES SIRENES NO HO SABEN
PERÒ XISCLEN

ELS EMIGRANTS S'EMPENYEN

PASSO RAN DE LA DRAGA

QUE ÉS FOSCA I CREIX

LA BOIA INQUIETA

T À G L
R N O

ARA LES ONES CANTEN EL DESIG D'ENGOLIR

EL TRO AL LLUNY
SOSPIR DE LES TENEBRES

JO EM VEIG EN L'HORITZÓ

FORA EL PORT LES GAVINES REPOSEN

LINOLEUM

a "Xenius"

Suara só embarcat
en la piràgua indú
(Escriviu-me al Far-West

M'aprofito de tot
per occir la memòria que els meus tenen de mi)

Ara que ma muller dorm confiada
I el fillet que vindrà
I no són a fer cua
com altres
a la fleca

I encara un estel brilla
i duc el tomahaw sota l'aixella

Un llibreter de vell
passeja
bracejant els meus Poemes
cada un d'Ells inèdit

—Es que no puc marxar
sense que abans no escanyi al llibreter

OA
RIA
39
GRAND
56
J. Torres Garcia
1915.

PLANOL

a J.-M. de Sucre

MONT AVENTI

D
E
C
A
D
E
N
C
I
A

ESGLESIES

IRONIA EN EL CRIM

S
U
B
U
R
B
I
S

RAMERES POBRES

LA GALERA

HONRADESA FAM

HOSPITAL

El sol ho encen tot

— Però no ho consum

INTERIOR

a J. Carbonell i Gené

Som asseguts
al redós de la taula
i prop del bec de gas que xiula

Unes flors artificials
que em fan angoixa
perquè no tenen hivern

Els ulls de ma estimada
brillen com els d'un gat
I com l'escata

Els vidres de la sala tremolen
rondinen sobre els sotracs dels trams

El maniquí de fusta
m'apar un espectre

Suara amb el braç he tombat el tinter

S'ha extès la taca negra
I en fer entrada la superstició
HEM ESDEVINGUT PAL LIDS

EL DIA
GENER
15
A B C
THE N
News Summary
Latest Amer
JAPAN ALARME
OF SEPARAT

El record d'una "fuga" de Bach

a J.-M. Junoy

M'he esquitxat a Garraf
he passat tretze porxos foradants de muntanya
Només per veure a Sitges un blau brunzent de cuina i un blanc de calç lluent de cel-obert

On irà l'esquirol quan no trobi pinyons
—mossegarà sa cua que en té el gust

Suara he fet una grua
d un full del calendari
i ha baixat amb el número mateix

«la lluna
la bruna
vestida de dol»
és més vídua i més clara

Tot això un antiquari no ho sabria compendre

He vist més —que l'infant de bolquers
esguardava somrient una estrella
Però cap llibre no parla del somrís de l'infant

I heu's-aquí que vaig dir-los una cosa vulgar
—L'estel exagonal de colors en el Circ enclou totes les síntesis del món

54045

a J.-V. Foix

La dinamo turgent mou els priaps de foc
en CIRCUMVAL·LACIÓ

No he vist més majestat que en lo stylo de foc
TROLLEY TROLLEY TROLLEY

Es que jo só igual per cadascú
en el passatge

Fa fàstic tothom sap estranger
i és segur que aquest vell no coneix el meu nom

Un altre porta ulleres
i els vidres entelats

Ran de nas Ran de nas
PERQUÈ EL REVISADOR

El cobrador abans tenia la paraula
(de guisa que em feia l'ullet
5-4-0-4-5)

ARC DE TRIOMF

M'he palpat bàrbarament
si m'han pres la cartera
A fe que no en portava amic

RISTORAN
ANDREOTTI
MAT
1919.

Publicacions de l'autor:

Un Enemic del Poble: Fulla de subversió espiritual 1917 1919

Arc-Voltaic: Plasticitat del vèrtig · Formes en emoció i evolució · Vibracionisme de idees · Poemes en ondes Hertzianes 1918

Proximament:

La Ploma d' Aristarc: Art lliure · Idees lliures · Sàtira

Aquest volum, primer de les edicions MAR VELLA decorat amb una portada i cinc dibuixos a la tinta xinesa per J. Torres-García; ol més d'una justificació del tiratge i un retrat del autor per Rafael P. Barradas, fou estampat a Barcelona al càrrec econòmic d'En Antoni Miquel a l'impremta de mestre Ramon Capera, Balboa, lletra F, i acabat de enllestir el 30 de Novembre de 1919

Publicacions "MAR VELLA" N.º 1